

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 februarie 2010

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 12 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	2-3		
Decizia nr. 19 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1-4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică	4-5		
Decizia nr. 69 din 19 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	6-8		
Decizia nr. 75 din 21 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-9		
		Decizia nr. 79 din 26 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	10-11
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		115. — Hotărâre privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2010 pentru operatorii economici din industria de apărare care desfășoară activități conform prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare	11-12
		116. — Hotărâre privind aprobarea suplimentării sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 948/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100—km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”	12
		134. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.372/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc	13-14
		ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
		4. — Ordin privind aprobarea Regulamentului nr. 2/2010 pentru modificarea Regulamentului nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Toma Blaj în Dosarul nr. 96/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă fond funciar.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 96/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă fond funciar a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.** Excepția a fost ridicată de Toma Blaj într-o cauză civilă având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât au în vedere situații particulare, iar nu generale, valabile pentru toți cetățenii țării. Din această perspectivă critică, în fapt, prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991 prin raportare la prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 și art. 3 din Legea nr. 1/2000, de vreme ce primele nu prevăd expres posibilitatea atribuirii de terenuri în compensare sau de acordare a despăgubirilor, ca măsuri de reparație, pentru terenurile intravilane ce nu au fost cooperativizate.

Tribunalul Iași — Secția civilă fond funciar opinează că prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16, întrucât între aceste

prevederi și cele ale art. 24 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 există o neconcordanță sub aspectul modalităților de reparare și o diferență în funcție de categoriile de teren. Astfel, dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 privesc terenurile intravilane, iar cele ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 au în vedere terenurile agricole cooperativizate, iar în cazul ambelor categorii legiuitorul a prevăzut posibilitatea atribuirii de terenuri în compensare sau de acordare a despăgubirilor, ca măsuri de reparație. În schimb, în situația terenurilor intravilane ce nu au fost cooperativizate, prevăzute de art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991, legiuitorul nu a prevăzut expres posibilitatea de reparație, ceea ce conturează o diferență de tratament juridic în funcție de situația terenului. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 44, consideră că acestea nu au incidență în cauză, de vreme ce nu se poate vorbi de un drept de proprietate al autorului excepției.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 195/2005, nr. 192/2007, nr. 1.053/2009, pe de o parte, și nr. 43/2003 și nr. 279/2007, pe de altă parte, prin care Curtea s-a pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991 și, respectiv, cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Legea nr. 1/2000, respingându-le.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, având următorul conținut:

— Art. 24 alin. (2): „*Foștii proprietari vor fi compensați cu o suprafață de teren echivalentă în intravilan sau, în lipsă, în*

extravilan, acceptată de ei, iar, dacă nu mai există teren, se vor acorda despăgubiri.”;

— Art. 36 alin. (5): „Terenurile fără construcții, neafectate de lucrări de investiții aprobate, potrivit legii, din intravilanul localităților, aflate în administrarea consiliilor locale, considerate proprietate de stat prin aplicarea dispozițiilor Decretului nr. 712/1966 și a altor acte normative speciale, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, după caz, la cerere.”

Totodată, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu următorul conținut:

„(1) Pentru aplicarea prezentei legi comisia locală dispune de totalitatea terenurilor proprietate privată a unității administrativ-teritoriale respective.

(2) Reconstituirea dreptului de proprietate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 9 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face pentru diferența dintre suprafața de 10 ha de familie și cea adusă în cooperativa agricolă de producție sau preluată prin legi speciale ori în orice mod de la membrii cooperatori, dar nu mai mult de 50 ha de proprietar deposedat.

(2¹) Pentru terenurile proprietarilor deposedați, persoane fizice, pe care se află pășuni și fânețe, reconstituirea se face pentru diferența dintre suprafața de 50 ha de familie și cea adusă în cooperativa agricolă de producție sau preluată prin acte normative speciale ori prin orice alt mod de la membrii cooperatori sau de la orice altă persoană fizică deposedată, dar nu mai mult de 100 ha de proprietar deposedat.

(3) În cazul în care în localitate nu există suprafețe de teren agricol, pentru a satisface integral cererile, în condițiile prevăzute la alin. (2), reconstituirea dreptului de proprietate se va face, la propunerea comisiei locale, din suprafețele de teren agricol trecute în proprietatea comunei, orașului sau municipiului, conform art. 49 din Legea nr. 18/1991, republicată, din terenul comunelor limitrofe pe raza cărora se află terenul agricol solicitat, prin transfer de anexe cu validarea comisiei județene, precum și prin hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (2) și art. 36 alin. (5) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 3 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Toma Blaj în Dosarul nr. 96/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă fond funciar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARIU

(4) În situația în care nu se poate face reconstituirea dreptului de proprietate integral, în condițiile alin. (2), se vor acorda despăgubiri pentru diferența de teren neretrocedat.

(5) Prin proprietar deposedat, în sensul prezentei legi, se înțelege persoana titulară a dreptului de proprietate în momentul deposedării.”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (1) care reglementează universalitatea, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44 relative la dreptul de proprietate privată, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 136 alin. (5) referitoare la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Prevederile art. 24 și art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 394 din 21 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 4 februarie 2004, respectiv prin Decizia nr. 192 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2007, Curtea constatând că acestea sunt conforme atât cu dispozițiile constituționale privind egalitatea în drepturi, cât și cu art. 44 din Legea fundamentală, privind garantarea și ocrotirea proprietății private.

Totodată, cu privire la prevederile art. 3 din Legea nr. 1/2000, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 279 din 22 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 26 aprilie 2007, statuând că este dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin lege, iar sub aspectele practice pe care le-ar presupune o apreciere asupra oportunității vreunei măsuri reparatorii, Curtea nu numai că nu s-ar putea pronunța, dar, în principiu, n-ar putea să completeze sau să schimbe măsuri legislative existente, devenind astfel „legislator pozitiv”.

Soluția acestor decizii este valabilă și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Celelalte dispoziții din Constituție invocate nu sunt incidente în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 19

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări în Dosarul acesteia nr. 2.488/88/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 5.348D/2009, nr. 5.422D/2009—nr. 5.425D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 5.347D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 5.348D/2009, nr. 5.422D/2009—nr. 5.425D/2009 la Dosarul nr. 5.347D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 5.348D/2009, nr. 5.422D/2009—nr. 5.425D/2009 la Dosarul nr. 5.347D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția ridicată este inadmisibilă, întrucât reglementarea criticată nu mai este în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16 iunie 2009, 23 iunie 2009, 30 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.488/88/2007, nr. 276/88/2008, nr. 618/36/2009, nr. 676/36/2009, nr. 10.060/118/2007 și nr. 445/36/2009, **Curtea de Apel**

Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată în cauze având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele legale criticate sunt neconstituționale, întrucât, prin neacordarea indexărilor salariale în raport cu rata inflației și categoriei profesionale a magistraților, salariul nu mai reflectă realitatea, iar scopul acordării indexărilor anuale este deturnat.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât textele legale criticate nu mai sunt în vigoare, acestea aplicându-se doar în cursul anului 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 1: „În anul 2007, salariile de bază ale personalului contractual din sectorul bugetar, stabilite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și indemnizațiile personalului care ocupă funcții de demnitate publică, stabilite potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, avute la data de 31 decembrie 2006, se majorează în 3 etape, astfel:

a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006;

b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007;

c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007.”;

— Art. 2: „(1) În aplicarea prevederilor art. 1, limita minimă și limita maximă ale salariilor de bază prevăzute în anexele la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost majorate prin Ordonanța Guvernului nr. 3/2006, aprobată cu modificări prin Legea nr. 323/2006, se majorează începând cu data de 1 ianuarie 2007 cu 5%, din data de 1 aprilie 2007 cu 2% și începând cu data de 1 octombrie 2007 cu 11%.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru personalul contractual la care este stabilit un singur nivel al salariului de bază.”;

— Art. 3: „(1) Salariile de bază ale personalului contractual pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2007, majorate cu 5% față de nivelul avut în decembrie 2006, sunt prevăzute în anexele nr. Ia—VI-a.

(2) Salariile de bază pentru perioada 1 aprilie — 30 septembrie 2007, majorate cu 2% față de nivelul avut la 31 martie 2007, sunt prevăzute în anexele nr. Ib—VIIb, respectiv pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2007, majorate cu 11% față de nivelul avut la 30 septembrie 2007, sunt prevăzute în anexele nr. Ic—VIc.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări în dosarele acesteia nr. 2.488/88/2007, nr. 276/88/2008, nr. 618/36/2009, nr. 676/36/2009, nr. 10.060/118/2007 și nr. 445/36/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

(3) Indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, precum și ale celor care ocupă funcții asimilate cu funcții de demnitate publică sunt prevăzute în anexele nr. VII/1a, VII/2a, VII/3a și VIIIa pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2007, în anexele nr. VII/1b, VII/2b, VII/3b și VIIIb, pentru perioada 1 aprilie — 30 septembrie 2007, și în anexele nr. VII/1c, VII/2c, VII/3c și VIIIc, pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2007.

(4) Pentru persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, indemnizațiile prevăzute în anexele nr. VII/1a, VII/2a, VII/3a și VII/1b, VII/2b, VII/3b, precum și nr. VII/1c, VII/2c, VII/3c reprezintă unica formă de remunerare a activității corespunzătoare funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (4) persoanele care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite, nu beneficiază de premii, de sporul de vechime în muncă și nici de alte sporuri prevăzute de lege.”;

— Art. 4: „Salariile de bază individuale, care se situează între limitele prevăzute în anexele la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, cu modificările și completările ulterioare, avute la data aplicării prezentei ordonanțe, se majorează începând cu data de 1 ianuarie 2007 cu 5% față de nivelul avut la 31 decembrie 2006, începând cu data de 1 aprilie 2007 cu 2% față de nivelul din luna martie 2007 și, respectiv, începând cu data de 1 octombrie 2007 cu 11% față de nivelul din luna septembrie 2007.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 1 al Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, majorările salariale aplicate vizează anul 2007. Prin urmare, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 este un act normativ cu aplicabilitate limitată în timp. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, întrucât textul legal criticat nu mai este în vigoare la data pronunțării deciziei, excepția de neconstituționalitate ridicată, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 69

din 19 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Petrescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământul Preuniversitar „Diaconu Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 3.781/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Sindicatul Învățământul Preuniversitar Curtea de Argeș și Sindicatul Învățământul Preuniversitar Muscel în dosarele nr. 451/109/2009, nr. 268/109/2009, nr. 317/109/2009, nr. 454/109/2009, nr. 452/109/2009, nr. 739/109/2009 și nr. 714/109/2009 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă, precum și de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în dosarele nr. 1.495/110/2009, nr. 228/110/2009, nr. 426/110/2009, nr. 419/110/2009, nr. 421/110/2009, nr. 1.472/110/2009, nr. 816/110/2009, nr. 1.335/110/2009, nr. 542/110/2009, nr. 1.344/110/2009, nr. 1.349/110/2009, nr. 1.353/110/2009, nr. 1.347/110/2009, nr. 836/110/2009, nr. 547/110/2009, nr. 551/110/2009, nr. 799/110/2009 și nr. 6.800/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.191D/2009, nr. 6.192D/2009, nr. 6.193D/2009, nr. 6.194D/2009, nr. 6.200D/2009, nr. 6.201D/2009, nr. 6.716D/2009, 6.717D/2009, nr. 6.753D/2009 — nr. 6.758D/2009, nr. 6.791D/2009 — nr. 6.800D/2009, nr. 6.895D/2009 și nr. 6.907D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 6.192D/2009, nr. 6.193D/2009, nr. 6.194D/2009 nr. 6.200D/2009, nr. 6.201D/2009, nr. 6.716D/2009, 6.717D/2009, nr. 6.753D/2009 — nr. 6.758D/2009, nr. 6.791D/2009 — nr. 6.800D/2009, nr. 6.895D/2009 și nr. 6.907D/2009 la Dosarul nr. 6.191DD/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.781/62/2009, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământul Preuniversitar „Diaconu Coresi” din județul Brașov într-o cauză având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 6 mai 2009 și 24 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 454/109/2009, nr. 452/109/2009, nr. 739/109/2009 și nr. 714/109/2009, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământul Preuniversitar Muscel și Sindicatul Învățământul Preuniversitar Curtea de Argeș în cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din 25 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 451/109/2009, nr. 268/109/2009 și nr. 317/109/2009, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământul Preuniversitar Curtea de Argeș și Sindicatul Învățământul Muscel în cauze având ca obiect drepturi bănești.

Prin încheierile din aprilie — iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.495/110/2009, nr. 228/110/2009, nr. 426/110/2009, nr. 419/110/2009, nr. 421/110/2009, nr. 1.472/110/2009, nr. 816/110/2009, nr. 1.335/110/2009, nr. 542/110/2009, nr. 1.344/110/2009, nr. 1.349/110/2009, nr. 1.353/110/2009, nr. 1.347/110/2009, nr. 836/110/2009, nr. 547/110/2009, nr. 551/110/2009, nr. 799/110/2009 și nr. 6.800/110/2009, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din**

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în cauze având ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, prin adoptarea ordonanței de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, anume dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent.

De asemenea, autorii excepției consideră că au fost încălcate și prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 102 alin. (1) și art. 111 alin. (1).

În final, arată că este înfrânt și art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În dosarele nr. 454/109/2009, nr. 452/109/2009, nr. 739/109/2009 și nr. 714/109/2009, Tribunalul Argeș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, și cele ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008: „Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin

Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie — 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie — 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»;

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009:

„Art. 2. — La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt

prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie — 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;»”;

— Art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009: „Art. 3. — Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență.”

Autorii excepției susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 20

alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 47 alin. (1), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 111 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6) și art. 141.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009.

În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât timp reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție.

În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământul Preuniversitar „Diaconu Coresi” din județul Brașov în Dosarul nr. 3.781/62/2009 al Tribunalului Brașov — Secția civilă, de Sindicatul Învățământul Preuniversitar Curtea de Argeș și Sindicatul Învățământul Preuniversitar Muscel în dosarele nr. 451/109/2009, nr. 268/109/2009, nr. 317/109/2009, nr. 454/109/2009, nr. 452/109/2009, nr. 739/109/2009 și nr. 714/109/2009 ale Tribunalului Argeș — Secția civilă, precum și de Sindicatul Liber din Învățământul Județului Bacău în dosarele nr. 1.495/110/2009, nr. 228/110/2009, nr. 426/110/2009, nr. 419/110/2009, nr. 421/110/2009, nr. 1.472/110/2009, nr. 816/110/2009, nr. 1.335/110/2009, nr. 542/110/2009, nr. 1.344/110/2009, nr. 1.349/110/2009, nr. 1.353/110/2009, nr. 1.347/110/2009, nr. 836/110/2009, nr. 547/110/2009, nr. 551/110/2009, nr. 799/110/2009 și nr. 6.800/110/2009 ale Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 75

din 21 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Pan Guanghua în Dosarul nr. 700/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate,

considerând că sunt neîntemeiate criticile formulate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 700/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Pan Guanghua într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva deciziei Oficiului Român pentru Imigrări de refuz al acordării regimului tolerării șederii acestuia pe teritoriul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate, întrucât nu menționează explicit motivul protejării vieții de familie ca motiv de acordare a regimului tolerării, noțiunile de „motive obiective” și de „împrejurări independente de voința străinului, imprevizibile și de neînlăturat”, cuprinse în textele criticate, fiind prea vagi și imprecise. Arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a consacrat principiul potrivit căruia normele legale ce consacră drepturi ale omului trebuie să fie suficiente de precise și accesibile, „astfel încât cetățeanul să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile într-o anumită situație” (Cauza *Silver contra Regatul Unit*, 1983).

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Pan Guanghua în Dosarul nr. 700/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 102 alin. (1) și (2): „(1) *Tolerarea rămânerii pe teritoriul României, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea de a rămâne pe teritoriul țării acordată de Oficiul Român pentru Imigrări străinilor care nu au dreptul de ședere și, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României.*

(2) *Prin motive obiective, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele împrejurări independente de voința străinului, imprevizibile și care nu pot fi înlăturate, datorită cărora străinul nu poate părăsi teritoriul României.”;*

— Art. 103 lit. f): „*Străinii prevăzuți la art. 102 alin. (1) pot fi tolerați în următoarele situații: (...)*

f) *atunci când Oficiul Român pentru Imigrări constată că aceștia se află în imposibilitatea de a părăsi temporar România din alte motive obiective.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Constituție și celor ale art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la viață familială și privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 1.019 din 9 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 22 septembrie 2009, a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, prin prisma unor critici similare celor formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, argumentele care au condus la respingerea excepției cu acel prilej își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea constată că autorul excepției nu formulează o critică pertinentă, invocarea prevederilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează dreptul la viață familială și privată neavând incidență în cauză. Totodată, Curtea reține că textul legal criticat oferă străinilor șansa de a le fi tolerată rămânerea pe teritoriul României și în alte cazuri decât cele enumerate la lit. a)—e) ale art. 103 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, dacă autoritatea competentă apreciază că aceasta este în mod obiectiv necesară. În plus, deciziile Oficiului Român pentru Imigrări pot fi contestate în fața instanței de judecată, care va putea înlătura eventualul refuz nejustificat de acordare a tolerării. De altfel, Curtea Constituțională observă că textul de lege criticat are o redactare care permite flexibilitate în stabilirea motivelor pentru care se poate acorda tolerarea, ceea ce este de natură să avantajeze destinatarul normei.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 79

din 26 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Domnica Savu și Elisabeta Petruța Savu în Dosarul nr. 691/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Casa Județeană de Pensii Dâmbovița, consilier juridic cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Casei Județene de Pensii Dâmbovița, care susține că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât indemnizația de urmaș trebuie acordată numai în măsura în care persoana aflată în ipoteza normei legale nu dispune de cele necesare pentru a-și asigura traiul.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 691/120/2009, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Domnica Savu și Elisabeta Petruța Savu într-o cauză având ca obiect contestarea unei decizii a Casei Județene de Pensii Dâmbovița de suspendare a plății pensiei de urmaș și de recuperare a sumelor încasate în mod nelegal sub acest titlu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textul legal criticat încalcă art. 41 alin. (1) din Constituție din moment ce suspendarea plății pensiei de urmaș este condiționată, practic, doar de faptul angajării în muncă. Astfel, salariul minim brut pe țară este întotdeauna mai mare decât o pătrime din salariul mediu brut pe economie, ceea ce duce la imposibilitatea cumulării unui salariu cu pensia de urmaș.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, care au următorul cuprins:

„(1) Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]”

d) *beneficiarul unei pensii de urmaș realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din salariul mediu brut pe economie, stabilit conform art. 5 alin. (3)*”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (2) cu privire la instituirea unui salariu minim brut pe țară.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Rațiunea instituirii pensiei de urmaș rezidă în obligația pozitivă a statului de a susține soțul supraviețuitor sau copiii celui decedat prin acoperirea cheltuielilor materiale necesare traiului și pentru a suplini astfel contribuția materială a celui decedat. Pensia de urmaș, întrucât are natura unui ajutor din partea statului, nu se poate cumula cu alte venituri dacă beneficiarul acesteia realizează venituri peste un anumit quantum, considerat de legiuitor ca fiind suficient pentru un trai decent. În acest caz, ajutorul nu se mai justifică din moment ce beneficiarul pensiei de urmaș realizează venituri din activități profesionale peste un anumit quantum ce îi permit să își asigure un trai decent independent de ajutorul primit din partea statului sub forma pensiei de urmaș.

Prin urmare, Curtea constată că pensia de urmaș are natura juridică a unui ajutor acordat de stat persoanelor care se regăsesc în *cap. IV secțiunea V* din Legea nr. 19/2000, în scopul suplinirii pe cât posibil a contribuției materiale a celui decedat.

În aceste condiții, suspendarea plății pensiei de urmaș în cazul în care beneficiarul acesteia realizează dintr-o activitate profesională venituri brute lunare mai mari de o pătrime din

salariul mediu brut pe economie nu este decât o aplicare la nivelul legii a rațiunii pentru care a fost instituită pensia de urmaș. Faptul că o persoană care se angajează va avea un salariu cel puțin la nivelul salariului minim brut pe economie, care depășește în toate situațiile o pătrime din salariul mediu brut pe economie, reprezintă chiar voința legiuitorului de a nu acorda ajutorul în cauză persoanelor angajate care, în acest mod, își asigură resursele materiale necesare traiului. Angajarea unei persoane beneficiare a pensiei de urmaș reprezintă un act de voință al acesteia în sensul că își poate asigura traiul fără a

mai apela la ajutorul acordat de stat sub forma pensiei de urmaș; în această situație, plata pensiei de urmaș se suspendă, putând fi reluată în momentul în care persoana în cauză nu mai realizează venituri.

Totuși, Curtea reține că, în măsura în care beneficiarul unei pensii de urmaș realizează venituri din activități profesionale (nu ca angajat, ci ca prestator de servicii, profesii liberale etc.) sub acest nivel, va putea cumula pensia de urmaș cu venitul realizat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Domnica Savu și Elisabeta Petruța Savu în Dosarul nr. 691/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea numărului mediu maxim de personal pe anul 2010 pentru operatorii economici din industria de apărare care desfășoară activități conform prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă numărul mediu maxim de personal pe anul 2010 pentru operatorii economici din industria de apărare care desfășoară activități conform prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind

industria de apărare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2003, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Adriean Videanu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

NUMĂRUL MEDIU MAXIM DE PERSONAL
pe anul 2010 pentru operatorii economici din industria de apărare care desfășoară activități
conform prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria
de apărare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2003, cu modificările
și completările ulterioare

Nr. crt.	Denumirea operatorului economic	Numărul mediu maxim de personal
1.	Compania Națională „Romarm” — S.A. București	1.200
2.	Societatea Comercială „Romaero” — S.A.	200
3.	Societatea Comercială „Avioane Craiova” — S.A.	112
4.	Societatea Comercială „IAR” — S.A.	112
5.	Societatea Comercială „Construcții Aeronautice” — S.A.	11
6.	Societatea Comercială „Șantierul Naval Mangalia” — S.A.	10
7.	Societatea Comercială „Uzina Mecanică Orăștie” — S.A.	10
TOTAL:		1.655

NOTĂ:

Numărul mediu lunar de persoane care desfășoară activități conform prevederilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 44/2003, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește conform Hotărârii Guvernului nr. 1.597/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2002 privind industria de apărare, prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

Drepturile salariale aferente personalului prevăzut în prezenta anexă cuprind și indemnizațiile de concediu de odihnă, de incapacitate temporară de muncă și drepturile aferente preavizelor acordate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea suplimentării sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 948/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100— km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de drumuri de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 948/2007 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100— km 17+100 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și

DN 1”, cu completările ulterioare, cu suma globală estimată de 310 mii lei, alocată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate cu această destinație conform Legii bugetului de stat pe anul 2010 nr. 11/2010, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul „Alte transferuri”, poziția „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 este aferentă imobilelor cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 948/2007, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
 p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Marin Anton,
 secretar de stat
 Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.372/2009

privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Hotărârea Guvernului nr. 1.372/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 25 noiembrie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Institutul are ca scopuri:

a) administrarea și analizarea, de o manieră riguroasă și științifică, a memoriei regimului comunist din România, precum și a consecințelor acestuia, în directă colaborare cu celelalte instituții ale statului, în spiritul valorilor constituționale ale democrației, statului de drept și pluralismului;

b) sprijinirea constituirii unor mecanisme educaționale și de informare destinate să promoveze, la nivel public, național și internațional, memoria perioadei comuniste din istoria României și de încurajare a dezvoltării unei culturi a libertății, democrației și a statului de drept, prin omagierea victimelor dictaturii comuniste din România și analiza mecanismelor statului totalitar;

c) dezvoltarea și încurajarea cercetării științifice și studiul avansat în domeniul istoriei comunismului, prin metode critice și comparative și în concordanță cu standardele internaționale;

d) culegerea, arhivarea și publicarea documentelor referitoare la exilul românesc din perioada 1940—1989.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Pentru realizarea scopurilor prevăzute la art. 2, Institutul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) analizează natura, scopul și efectele regimului totalitar din România în perioada 1945—1989, dar și memoria acestui regim în exilul românesc și în perioada postcomunistă;

b) adună date, documente și mărturii cu privire la toate acțiunile care au lezat drepturile și libertățile omului în anii regimului comunist. Aceste date, documente și mărturii pot fi utilizate de către organele de cercetare penală în acțiunile lor de investigație specifică;

c) evidențiază sursele intelectuale ale doctrinei comuniste, genealogia formării gândirii și practicilor totalitare, structurilor Partidului Comunist Român înainte și după anul 1945, definiția instituțională a fostei Securități, precum și mecanismele sistemului represiv din România;

d) examinează modul de organizare și funcționare a tuturor instituțiilor responsabile pentru instalarea și perpetuarea regimului comunist;

e) identifică retorica și propaganda ideologiei comuniste în domenii de impact public precum cinematografia, televiziunea, artele plastice, muzica și în alte domenii;

f) analizează semnificația instituțională și principalele evenimente ale anului 1990, în contextul democratizării, în special sub aspectul încălcării drepturilor și libertăților individuale;

g) studiază influența și efectul ideologiei comuniste asupra politicilor de urbanism în perioada 1945—1989, în domeniile educației, arhitecturii, patrimoniului și artelor vizuale;

h) analizează impactul pe termen scurt și lung al politicilor economice, ecologice și sociale inițiate de regimul comunist;

i) identifică rețeaua ideologică și colaborările la nivel internațional promovate de Partidul Comunist Român și de responsabili pentru ideologia și propaganda statului totalitar;

j) analizează comparativ, în lumina istoriei comunismului internațional, datele privind cenzura ideologică exercitată în perioada 1945—1989 asupra domeniilor armatei, culturii și religiei;

k) aduce la cunoștința opiniei publice actele de violență, abuzurile și crimele săvârșite din comanda directă a Partidului Comunist Român;

l) organizează expoziții memoriale, lansări de carte, dezbateri privind situarea memoriei comunismului în geografia simbolică a culturii române;

m) amenajează, în colaborare cu alte instituții publice și private, în țară și în străinătate, spații memoriale temporare sau permanente, căutând să facă mai bine cunoscută harta universului concentraționar comunist din România;

n) efectuează studii și cercetări, în țară și în străinătate, pentru aprofundarea cunoașterii fenomenului exilului românesc;

o) achiziționează — sau primește ca donații — orice mărturie, publicație ori document al fostului exil sau despre acesta;

p) identifică, aduce în țară și conservă documentele fostului exil, în original sau copie, pe orice suport, răspândite în diferite țări ale lumii;

q) finanțează editarea și reeditarea, tipărirea și publicarea de memorii, cărți, studii, articole, corespondență, memorie fotografică și video, colecții de documente, albume fotografice privitoare la fostul exil românesc;

r) organizează reuniuni și colocvii consacrate exilului și reprezintă cercetarea românească în acest domeniu la întâlnirile științifice naționale și internaționale;

s) constituie un depozit cuprinzând toate publicațiile, cărțile, colecțiile de reviste, ziare, manifeste și alte înscrisuri ale fostului exil din perioada 1940—1989;

ș) constituie un punct de referință și de comunicare cu persoanele din fostul exil care au continuat să rămână în afara granițelor țării;

t) sprijină material, în limita sumelor alocate prin buget, acele instituții ale fostului exil care trebuie să rămână în străinătate, ca prezențe active românești în țările respective.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin potrivit alin. (1), Institutul se poate adresa Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și altor autorități în vederea obținerii de informații, documente sau acte în legătură cu domeniul său de activitate, în condițiile legii.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În vederea îndeplinirii misiunii sale de administrare a memoriei regimului comunist din România, Institutul sprijină desfășurarea următoarelor activități:

a) susținerea demersurilor științifice de cercetare a tuturor surselor edite și inedite, cărți, ziare, manuscrise, jurnale, documente de arhivă și altele, legate de geneza și proliferarea ideologiei comuniste în spațiul românesc;

b) conceperea și realizarea unor instrumente de lucru colective, lucrări de sinteză, enciclopedii, dicționare tematice, monografii, bibliografii și altele, necesare în contextul local și internațional;

c) valorificarea rezultatelor cercetării prin publicarea de lucrări științifice, reviste, broșuri și colecții de carte, a unor portaluri electronice, manuale, dar și a altor lucrări în domeniu, în limba română și în principalele limbi de circulație internațională, difuzate în format tipărit și/sau electronic;

d) inițierea, stabilirea, dezvoltarea și susținerea de raporturi de colaborare și cooperare cu alte unități sau departamente ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, ale Parlamentului României, ale Administrației Prezidențiale, Academiei Române, Arhivelor Naționale, universități acreditate în România și peste hotare, asociații profesionale, precum și cu alte universități, institute și centre de cercetare, locale și internaționale, care au un obiect de studiu de interes comun;

e) constituirea prin achiziții proprii, schimburi și donații a unei biblioteci privind istoria și memoria comunismului românesc și internațional, precum și a exilului românesc;

f) organizarea de seminare, congrese, colocvii, mese rotunde, școli de vară, conferințe și dezbateri, naționale și internaționale;

g) acordarea de burse sub denumiri care onorează dizidența anticomunistă, cu scopul stimulării cercetării în domeniul istoriei comunismului la nivelul învățământului universitar și preuniversitar;

h) oferirea de consultanță și expertiză calificată la solicitarea unor structuri publice sau private, în domeniile care țin de competența Institutului;

i) realizarea unui raport anual conținând principalele rezultate ale cercetărilor Institutului.”

4. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Stabilirea obiectivelor generale ale Institutului și analizarea rezultatelor obținute se realizează de un Consiliu științific, constituit din personalități ale lumii academice.

(2) Consiliul științific se întrunește o dată pe an și funcționează după principiul egalității membrilor săi. Consiliul

științific este întrunit legal în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor săi.

(3) Consiliul științific este condus de un președinte, numit prin decizie a primului-ministru, pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea reînnoirii o singură dată a mandatului.

(4) Din Consiliul științific fac parte 14 membri, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea președintelui Consiliului științific.

(5) Președintele Consiliului științific asigură promovarea programelor Institutului și monitorizează activitatea de dezvoltare și cercetare științifică a acestuia, pe plan intern și internațional.

(6) Pentru activitatea depusă, președintele Consiliului științific și membrii săi nu sunt remunerați.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Institutul este condus de un președinte executiv, cu un mandat de 5 ani, numit și eliberat din funcție prin decizie a primului-ministru.

(2) Președintele executiv este ordonator terțiar de credite și reprezintă Institutul în raporturile cu terțe persoane fizice și juridice. În exercitarea atribuțiilor sale, președintele executiv emite decizii și ordine.

(3) În activitatea sa, președintele executiv este ajutat de un Comitet director format din directorul științific, directorii de departamente și secretarul Consiliului științific.

(4) Membrii Comitetului director sunt numiți și revocați prin ordin al președintelui executiv, la propunerea președintelui Consiliului științific.

(5) Președintele executiv poate delega, în condițiile legii, o parte din atribuțiile sale unuia dintre membrii Comitetului director.

(6) Pe perioada imposibilității exercitării funcției de președinte executiv sau în caz de vacantare a postului, toate atribuțiile acestuia revin directorului științific al Institutului.”

6. Articolul 6 se abrogă.**7. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) Structura posturilor pe compartimente, statul de funcții și structura de personal se aprobă prin ordin al președintelui executiv.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.372/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 25 noiembrie 2009, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului nr. 2/2010 pentru modificarea Regulamentului nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2 și art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în ședința din data de 18 februarie 2010, a hotărât emiterea următorului ordin:

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul nr. 2/2010 pentru modificarea Regulamentului nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 30/2006, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 15 decembrie 2009, cu modificările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

București, 18 februarie 2010.
Nr. 4.

ANEXĂ

REGULAMENT Nr. 2/2010**pentru modificarea Regulamentului nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare**

Art. I. — Regulamentul nr. 7/2006 privind veniturile Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 30/2006, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 15 decembrie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Nivelul minim și nivelul de regularizare al cotei percepute de C.N.V.M. pentru ofertele publice de vânzare este evidențiat la pct. 3 din anexă.

(2) Nivelul minim al cotei percepute de C.N.V.M. se calculează la valoarea totală a ofertei de vânzare prevăzută în prospect și se virează anticipat depunerii documentației ofertei în contul indicat de C.N.V.M., dovada plății fiind anexată documentației de ofertă.

(3) Nivelul de regularizare al cotei se calculează la valoarea determinată pe baza subscrierilor realizate în cadrul ofertei publice de vânzare, ofertantul fiind obligat să efectueze, dacă este cazul, plata diferenței dintre nivelul de regularizare și nivelul minim al cotei la data închiderii derulării ofertei în contul indicat de C.N.V.M.

(4) Dovada plății corecte a sumelor prevăzute la alin. (3) se prezintă la C.N.V.M. odată cu raportul privind rezultatele ofertei.”

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Nivelul minim și nivelul de regularizare al cotei percepute de C.N.V.M. pentru ofertele publice de cumpărare, respectiv de preluare este evidențiat la pct. 4 din anexă.

(2) Nivelul minim al cotei percepute de C.N.V.M. se aplică la valoarea totală a ofertei publice de cumpărare, respectiv de preluare, prevăzută în documentul de ofertă, și se virează anticipat depunerii documentației ofertei în contul indicat de C.N.V.M., dovada plății fiind anexată documentației de ofertă.

(3) Nivelul de regularizare al cotei prevăzute la alin. (1) se aplică la valoarea ofertei publice de cumpărare, respectiv de preluare, determinată prin multiplicarea prețului de ofertă cu diferența dintre numărul de acțiuni deținute de ofertant sau de persoanele cu care acesta acționează în mod concertat, după finalizarea ofertei, și numărul de acțiuni deținut de ofertant sau de persoanele cu care acesta acționează în mod concertat, la inițierea ofertei, ofertantul fiind obligat să efectueze, dacă este cazul, plata diferenței dintre nivelul de regularizare și nivelul minim al cotei la data închiderii derulării ofertei în contul indicat de C.N.V.M.

(4) Dovada plății corecte a sumelor prevăzute la alin. (3) se prezintă la C.N.V.M. odată cu raportul privind rezultatele ofertei.”

3. Punctele 3 și 4 din anexă vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Categoria de venituri, conform art. 13 din Statutul C.N.V.M.	Felul operațiunii/entității	Nivelul tarifului (lei)/cotă percepută conform Regulamentului C.N.V.M. nr. 7/2006
„3.	Cotă de cel mult 0,5% din valoarea ofertelor publice de vânzare*)	a) Cotă din valoarea ofertei publice de vânzare*) b) Cotă din valoarea ofertei publice de vânzare în vederea admiterii la tranzacționare pe piețe reglementate și sisteme alternative de tranzacționare*)	Nivel minim*) 0,3% Nivel de regularizare 0,5% Nivel minim 0% Nivel de regularizare 0,1%
	*) Nu se aplică pentru cazurile prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b) pct. 1, 2 și 3 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006.	*) Se aplică și în cazul ofertelor publice transfrontaliere efectuate de un emitent pentru care România este stat membru de origine și care intenționează să deruleze o ofertă publică de vânzare/admitere la tranzacționare pe o piață dintr-un stat membru, altul decât România.	*) Nu se aplică în cazul ofertelor publice de vânzare de obligațiuni emise de autorități ale administrației publice centrale și locale.

Nr. crt.	Categorია de venituri, conform art. 13 din Statutul C.N.V.M.	Felul operațiunii/entității	Nivelul tarifului (lei)/cotă percepută conform Regulamentului C.N.V.M. nr. 7/2006
4.	Cotă de cel mult 2% din valoarea ofertelor publice de cumpărare-preluare	a) Cotă din valoarea ofertei publice de cumpărare; b) Cotă din valoarea ofertei publice de preluare.	Nivel minim 0,8% Nivel de regularizare 1,5% Nivel minim 1% Nivel de regularizare 1,8%”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data al României, Partea I, și va fi publicat pentru opozabilitate în publicării acestuia și a ordinului de aprobare în Monitorul Oficial Buletinul C.N.V.M. de pe site-ul www.cnvvr.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 441088